

TESTOVÁNÍ SLOŽENÉ HYPOTÉZY O ENTROPII

Jaroslava FEISTAUEROVÁ, ÚTIA ČSAV, Praha

Shannonova entropie hraje důležitou roli nejen v teorii přenosu, ale také v teorii rozhodování, klasifikaci, rozpoznávání atd.

V některých aplikacích je třeba rozhodnout, zda entropie leží či neleží v daném intervalu. Problémem testování hypotézy tohoto typu se zabývá tento příspěvek.

Nejprve zavedeme označení. Dvojici (S, P) značíme diskrétní stochastický systém. $S = \{s_1, \dots, s_m\}$, $m > 1$, je stavový prostor a $P = (p_1, \dots, p_m)$ je pravděpodobnostní distribuce na S . Množinu všech možných pravděpodobnostních distribucí na S označíme \mathbb{P} . Shannonova entropie $H(P) = -\sum_{i=1}^m p_i \log p_i$, $P \in \mathbb{P}$, nabývá hodnot z intervalu $(0, \log m)$.

Hypotéza o entropii musí mít tudíž tvar podmnožiny $\mathcal{H} \subset (0, \log m)$. Tuto podmnožinu nazveme entropickou hypotézou.

Klasická statistická hypotéza o P má tvar podmnožiny $\mathbb{H} \subset \mathbb{P}$. Ke každé entropické hypotéze \mathcal{H} existuje statistická hypotéza \mathbb{H} ekvivalentní s \mathcal{H} v následujícím smyslu: $P \in \mathbb{H} \iff H(P) \in \mathcal{H}$. Tato hypotéza je dána vztahem

$$\mathbb{H} = \{P \in \mathbb{P} : H(P) \in \mathcal{H}\}. \quad (1)$$

Existuje však statistická hypotéza \mathbb{H} , která není ekvivalentní s žádnou entropickou hypotézou.

Uvažujme empirické distribuce $P_n = (p_{n1}, \dots, p_{nm}) \in \mathbb{P}$ na S , $n = 1, 2, \dots$, kde

$$p_{ni} = \frac{\#\{1 \leq k \leq n : S_k = s_i\}}{n}, \quad i = 1, \dots, m$$

a S_1, \dots, S_n je n nezávislých náhodných výběrů z (S, P) . Dále uvažujme odpovídající entropie $H(P_n)$, neprázdný interval $\mathcal{H} = (h_1, h_2) \subset (0, \log m)$ a odpovídající uzavřenou množinu $\mathbb{H} \subset \mathbb{P}$ definovanou vztahem (1). Jestliže $P \in \mathbb{H}$ a $H(P) \neq 0$, pak $H(P_n)$ má asymptoticky normální rozdělení se střední hodnotou $H(P)$ a variancí $\sigma^2(P) \leq s^2$, kde

$$s^2 = \sup_{P \in \mathbb{H}} \left[\sum_{i=1}^m p_i \log^2 p_i - H^2(P) \right]. \quad (2)$$

Veličina s^2 je kladná a platí

$$\sup_{P \in \mathbb{H}} \limsup_{n \rightarrow \infty} P^n \left(H(P_n) \notin \left(h_1 - \frac{sx}{\sqrt{n}}, h_2 + \frac{sx}{\sqrt{n}} \right) \right) \leq 2\Phi(-x), \quad x > 0,$$

kde $\phi(x)$ je standardní normální distribuční funkce. Můžeme tedy formulovat následující tvrzení:

Věta 1: Jestliže s je definováno pomocí (2) pak test, který zamítá hypotézu \mathcal{H} , jestliže

$$H(P_n) \notin \left(h_1 - \frac{s\Phi^{-1}(1 - \frac{\alpha}{2})}{\sqrt{n}}, h_2 + \frac{s\Phi^{-1}(1 - \frac{\alpha}{2})}{\sqrt{n}} \right),$$

je asymptotický test na hladině α . ($\alpha \in (0, 1)$ a $\Phi^{-1}(\alpha)$ je kvantilová funkce standardního normálního rozdělení.)

Zbývá vyřešit problém stanovení hodnoty s . Postačí alespoň nalézt horní odhad $s_n \geq s$. Protože síla testu klesá s rostoucím $s_n - s$, snažíme se o nalezení s_n co možná nejmenšího. Toto s_n je dáno následujícím vztahem:

$$s_n^2 = \begin{cases} s^2(h_2) & \text{jestliže } h_2 \leq h_{(m)} \\ s^2(h_1) & \text{jestliže } h_1 \geq h_{(m)} \\ s^2(h_{(m)}) & \text{jindy,} \end{cases}$$

kde

$$\begin{aligned} s^2(h) &= g(2^{-h}) - h^2 \quad \text{pro } h \in (0, \log m), \\ g(x) &= x \log^2 x + (1-x) \log^2 \frac{1-x}{m-1} \quad \text{pro } x \in \left\langle \frac{1}{m}, 1 \right\rangle \quad \text{a} \\ h_{(m)} &\text{ je bod maxima funkce } s^2(h). \end{aligned}$$

Funkce $s^2(h)$ není obtížné tabelovat pro různé hodnoty m . Jejich průběh je vidět na obr. 1. Některé hodnoty funkce $s^2(h)$ jsou uvedeny v tabulce 1.

Příklad 1.

Mějme 10-ti bitový stavový prostor (tj. $m = 1024$). Výběr o rozsahu $n = 10000$ nám poskytne empirickou distribuci P_n na $S = \{1, \dots, 1024\}$ s entropií $H(P_n)$. Pro asymptotický test hypotézy $\mathcal{H} = (9, 10)$ na hladině významnosti $\alpha = 0.01$ je hodnota $s_n^2 = s^2(9) = 18.991$. Tedy hypotézu \mathcal{H} zamítáme na hladině významnosti 0.01, jestliže

$$H(P_n) < 9 - \frac{\sqrt{18.991} \Phi^{-1}(1 - \frac{\alpha}{2})}{\sqrt{n}} = 8.8878.$$

Pokud $H(P_n) \geq 8.8878$, pak ještě nelze hypotézu \mathcal{H} přijmout. Nicméně problém přijetí \mathcal{H} na dané hladině můžeme vyřešit zamítnutím alternativy $\mathcal{K} : (0, 10) - \mathcal{H}$ na této hladině. Test pro tuto alternativu má tvar

$$H(P_n) > 9 + \frac{\sqrt{83.016} \Phi^{-1}(1 - \frac{\alpha}{2})}{\sqrt{n}} = 9.2347.$$

Jestliže je tedy tato nerovnost splněna, hypotézu \mathcal{H} přijímáme. Pokud máme smůlu a hodnota $H(P_n)$ splňuje nerovnost

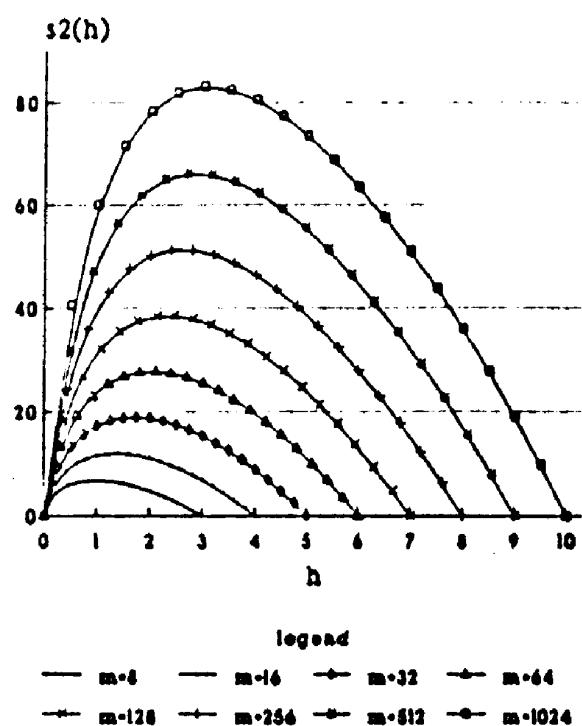
$$8.8878 \leq H(P_n) \leq 9.2347,$$

pak na dané úrovni 0.001 nelze rozhodnout.

Na závěr poznamenejme, že uvedený test byl v praxi použit při testování optimality kódové knihy pro kompresi řečového signálu. V této oblasti se ukazuje, že rozumným kritériem optimality je rovnoměrnost užití všech řečových segmentů z kódové knihy, tzn. je třeba testovat, zda entropie kódové knihy je blízká maximální hodnotě.

Tab. 1.

m	2	4	8	16	32	64	128	256	512	1024
$h_{(m)}$	0.203	0.560	0.972	1.360	1.714	2.031	2.326	2.592	2.836	3.062
$s^2(h_{(m)})$	1.121	3.237	6.750	11.894	18.825	27.650	38.443	51.252	66.105	83.016
$s^2(1)$	0.000	2.841	6.748	11.539	17.226	23.841	31.410	39.949	49.472	59.984
$s^2(\log m - 1)$	0.000	2.841	4.788	6.830	8.883	10.925	12.954	14.973	16.984	18.991

Obr. 1

Literatura

- [1] J. Feistauerová, Statistická teorie kódových knih pro kompresi řeči, Kandid. disert. práce, ÚTIA ČSAV, 1989
- [2] J. Feistauerová, I. Vajda, Testing System Entropy and Prediction Error Probability (zasláno k publikaci do IEEE Trans. Syst. Man, Cybern.), 1992 - zde uveden obsáhlý seznam literatury